

KIÁLTVÁNY A NEMZETHEZ

Történelmi perceket élünk. Az egyetemi hallgatók békésen, fegyelmezetten induló tüntetése elsősorban Gerő Ernő gyalázatos és ostoba provokációja következtében vált nemzeti felkeléssé. Elkerülhetetlenül szükséges ezekben a felelőségteljes pillanatokban, amikor ránk, magyar fiatalokra az ellenség hazug rágalmai zúdulnak, amikor felelős magyar személyiségeket a helyzet politikai értékelése óvatosságra kényszerített, hogy mi, elsősorban érdekeltek, kimonjuk a teljes igazságot. Mondanivalóinkat az alábbiakban rögzítjük:

1./ Teljes egészében fenntartjuk azokat a követeléseket, amelyekért a magyar ifjúság X. 23.-án néma tüntetéssel indult.

2./ A nép akaratát tükröző tüntetés azért válhatott véres nemzeti felkeléssé mert Gerő provokatív sztálinista beszédében a nemzetet végzetesen felingerelte, és mert az ÁVH a fegyvertelen tömegekre tüzelt.

3./ A ránk kényszerített, látszólag reménytelen harc nem volt hiábavaló. Dicső harcunk visszadta népünk nemzetközi becsületét. Megmutatta a világnak, hogy nem akarunk szovjet csatlósok lenni. Kizárja, hogy a Szovjetunió oldalán nyugatellenes háborúba sodorjanak. És legfőképpen, - minden józan ember tudj, - gondoljunk Gerő beszédére, - hogy csak a harc teremtettemeg a belső kibontakozás lehetőségét.

4./ Dicsőség a hősöknek, akik életüket tették kockára a nemzet céljai érdekében. E napok tettei méltón sorakoznak a magyar történelem legdicsőbb eseményei közé.

5./ Hazudnak és ferdítenek azok, akik napjaink jellemzésére fosztogatókról és szervezett bandákról beszélnek. Mindenki tudja, hogy a történelmi eseményeket mindig árnyékként követték a kisebb-nagyobb ilyen természetű kilengések. Így volt a francia forradalomban. Akik csak párttörténetből ismerik a történelmet, tudják, hogy sokkal inkább így volt a N.O.Sz. F-ban is.

6./ Az, hogy harcunk megnehezedett a szovjet tankokkal szemben, épp úgy nem von le annak dicsőségéből, mint ahogy az 1848/49-es szabadságharc dicsőségéből sem von le, hogy elbukott a szovjet tankosok úkapjaival szemben.

7./ Gyalázat az árulókra, akik átkos népellenes uralmuk átmeneti meghosszabbítása érdekében a szovjet tankokat a magyar fiatalságra uszították!

8./ Népünk iránti érzett felelősségünk tudatában és minden szempontot mérlegelve kijelentjük, hogy a történetek ellenére sem vonjuk meg bizalmunkat Nagy Imrétől. Helyzete nehéz volt, és nehéz lesz, de rajta áll, hogy valóban a magyar nemzet vágyait képviselje, teljesítse és váltsa valóra. Támogatjuk őt a sztálinizmus felszámolásában és az új élet kialakításában. Ehhez kívánunk sok sikert!

9./ Teljes amnesztiát követelünk minden politikai fogoly számára. Az új életet nem kezdhetjük bosszúállással. Azok, akiketnem nyugtalanított, hogy Rákosi szerű alattomos gyilkosok szabadon üdülhettek a Szovjetunióban, legyenek elég józanok ahhoz, hogy most ne beszéljenek felelősségrevonásról. Elég kárt és vérontást okozott már az is, hogy pökhendien és felelőtlenül statáriumról beszéltek akkor, amikor a teljes amnesztia feltételével véget lehetett volna vetni a további vérontásnak. Ne beszéljenek az áldozatokról sem. A tragikus sorsú áldozatok száma bármilyen fájó is, a seb még mindig nem közelíti meg a Rákosi-rendszer áldozatait. Nem beszélünk azokról, a szovjet kézen elpusztultakról, akiknek a háború után kellett meghalniuk. Ezért kérjük, ne beszéljenek oly fájó áldozatokról azok, akiknek kezéhez magyar vér tapad, vagy akik együtt üvöltöttek a farkasokkal, amikor az még kifizetődőnek látszott.

10./ És ne beszéljenek nagy anyagi károkról sem Gerőék, akik a "vas és acél" és nyomor országát csinálták belőlünk. Mérjék fel, mi ártott többet: az ő felelőtlen gazdaságpolitikájuk, megtévezve a szovjet kizsákmányolással, vagy e forró napok eseményei. Mérjék fel és hallgassanak.

11./ Most pedig nézzünk a jövőbe. A magyar fiatalság kész, hogy erejét, tudását, hitét hozzáadja egy tisztességes, új magyar világ kialakításához. Eljենnek ezzel és ne éljenek visszavele.

12./ NE ÉLJENEK VISSZA VELE!!! Tanuljanak a történetekből és óvakodjanak attól, hogy ifjúságunkat újra égő elkeseredésbe döntsék. Hangsúlyozzuk, és ezt jegyezzék meg: a magyar nemzet még nem játszotta ki minden kártyáját! Ne kényszerítsék erre!

13./ A Szovjetunióknak pedig azt üzenjük, hogy végre választania kell, mit akar: független, baráti Magyarországot, vagy pedig rabszolgákat, akik a jövőben is készek lesznek FELLÁZADNI!

MERJÜNK MAGYAROK LENNI! /Teleki Pál/
MOST VAGY SOHA!

Budapest, 1956.X.26.-án 8 órakor

A MEFESZ
titkos vezérkara

!!! Add és küldd tovább! Juttasd vidékre is!!!